30/11/2021

Κηδεία του Πρωτοπρεσβυτέρου Aurel Popescu

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την Παρασκευή 26 Νοεμβρίου 2021 τελέστηκε από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βελγίου και Έξαρχο Κάτω Χωρών και Λουξεμβούργου κ. Αθηναγόρα η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου Aurel Popescu, πρώην Ιερατικώς Προϊσταμένου της Ενορίας της Αγίας Ισαποστόλου Νίνας στο Eupen.

Την Παρασκευή το πρωί έγινε η υποδοχή του λειψάνου του στον Μητροπολιτικό Ναό και τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, Προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου και με την συμμετοχή κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως και κληρικών της εκκλησιαστικής παρουσίας της Εκκλησίας της Ρουμανίας εν Βελγίω. Εν συνεχεία, έλαβε χώρα η Εξόδιος Ακολουθία με την συμμετοχή επιπλέον του **Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Απολλωνιάδος κ. Ιωακείμ** και του Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντίνου Miron (Μητρόπολη

Γερμανίας).

Τον επικήδειο λόγο εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως εξεφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης λέγοντας τα εξής:

«Την Παρασκευή 19 Νοεμβρίου 2021, μάθαμε όλοι με λύπη την είδηση ότι ο αγαπητός μας πατήρ Aurel εκοιμήθη εν Κυρίω. Παρόλο που γνωρίζαμε ότι η υγεία του ήταν εύθραυστη εδώ και ένα χρόνο -και ειδικά τους τελευταίους μήνες- ο θάνατός του παραμένει ένα οδυνηρό γεγονός...

Η ουσία του χριστιανικού μηνύματος είναι η αναγγελία της αναστάσεως, το πέρασμα από μία ζωή βασάνων και θανάτου -αποτέλεσμα της ανθρώπινης αμαρτίας- σε μία ζωή νέα και αθάνατη. Η δυνατότητα της μετάβασης προς την πραγματική ζωή πραγματοποιήθηκε ουσιαστικά μέσω της Αναστάσεως του Χριστού, ο οποίος για εμάς μετέβη από τον θάνατο στη ζωή. Ο θάνατος λοιπόν έχει ήδη νικηθεί, η ζωή έχει ήδη θριαμβεύσει...

***Ο π. Aurel** ήταν αναμφίβολα άνθρωπος που αγαπούσε πολύ τον Θεό και τον πλησίον του. Ό,τι και αν του συνέβαινε στη ζωή του, ήξερε να θέτει την εμπιστοσύνη του στον Θεό. Είχε κληρονομήσει από τους γονείς του και τους πνευματικούς πατέρες του που τον ανέθρεψαν εν Κυρίω αυτήν την εμπιστοσύνη και που ήξεραν να τον περιβάλλουν με στοργή και αγάπη. Αυτή η αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον τον οδήγησε πολύ νωρίς στην κλίση να υπηρετήσει τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Έτσι, ο π. Aurel άρχισε θεολογικές σπουδές στην γενέτειρά του και στην συνέχεια στο Sibiu, την πρωτεύουσα της Τρανσυλβανίας. Η ορθοδοξία έγινε κατευθυντήρια στην ζωή του και στην συζυγική του σχέση. Ήταν*

ο ακρογωνιαίος λίθος επάνω στον οποίο οικοδομήθηκε η οικογενειακή τους ζωή. Μαζί με την συζυγό του, πρεσβυτέρα Doina, ήταν πολύ υπερήφανοι για τον γιο τους, τον π. Ciprian, και την σύζυγό του Ana-Camelia και τα τρία τους παιδιά Nicolas, Aurel και David. Λίγες ημέρες πριν από τον θάνατό του, ο π. Aurel μου μίλησε για τον π. Ciprian χαρακτηρίζοντάς τον ως τον ΄άγγελό του΄. Ο γιος του ήταν ο καλύτερός του φίλος. Γι' αυτό και οι γονείς ακολούθησαν τα βήματα του γιου και μετακόμισαν στο Βέλγιο για να είναι όλοι μαζί. Έτσι, ο π. Aurel έγινε ο Ιερατικώς Προϊστάμενος της Ενορίας της Αγίας Ισαποστόλου Νίνας στο Eupen, όπου συγκέντρωνε τους ορθοδόξους κάθε καταγωγής και προελεύσεως γύρω από την ίδια αγία Τράπεζα. Ο π. Aurel πάντοτε προτιμούσε την απλότητα από την πολυπλοκότητα. Ήταν κάποιος που εκφραζόταν με ενθουσιασμό στον συνομιλητή του. Ήταν κυρίως η ανθρώπινη ζεστασιά του που είχε αντίκτυπο σε όποιον ερχόταν σε επαφή μαζί του. Του άρεσε να αναφέρεται στον Θεό ως Αυτόν ο οποίος είναι ο αληθινός μας σύντροφος και μας καθοδηγεί στην Αλήθεια μέσα στην ζωή μας.

Ναι, παντού και πάντοτε, ο π. Aurel μπορούσε να μαρτυρεί την παρουσία του Θεού. Ποτέ δεν σκεφτόταν τον εαυτό του. Περισσότερο σκεφτόταν τους άλλους.

Σήμερα, ευχόμαστε για την ανάπαυση της ψυχής του. Ο π. Aurel τώρα βρίσκεται σε ακόμα πιο στενή κοινωνία με τον Θεό, με τον ίδιο Θεό με τον οποίο κι εμείς μπορούμε καθημερινά να ενωνόμαστε. Και αυτός είναι ο δεσμός που θα τον κρατήσει ενωμένο και με την οικογένειά του, με τα αγαπημένα του πρόσωπα, τα παιδιά του και τους φίλους του. Είναι αυτός ο σύνδεσμος με τον Θεό που κάνει την μνήμη του ζωντανή ανάμεσά μας. Σε δεσμό μυστηριακό, κατ' εξοχήν στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας...

Αγαπητέ π. Aurel, σε αποχαιρετούμε προσωρινά στην πορεία σου αυτή από την στρατευομένη Εκκλησία προς την θριαμβεύουσα, από την χειροποίητη σκηνή στην αχειροποίητη, μέσα στην ελπίδα της Αναστάσεως και εν αναμονή της νέας μας συναντήσεως».

Εκ μέρους της οικογενείας, επικήδειο εξεφώνησε ο υιός του εκλιπόντος, Πρωτοπρεσβύτερος Ciprian Popescu, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Βελγίου, αναφερόμενος σε κάποιες δυνατές μνήμες που είχε από τον μακαριστό πατέρα του ήδη από την μικρή παιδική του ηλικία και πόσο αυτές τον καθόρισαν στην πορεία του και στην στάση του για την ζωή.

Ο π. Aurel Popescu γεννήθηκε στις 28 Αυγούστου 1952 στην Λίποβα (Ρουμανία) και σπούδασε θεολογία στο Caransebes και στο Sibiu. Μετά τον γάμο του με την Doina Cretu χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέας το 1976 από τον Επίσκοπο Arad Βησσαρίωνα. Το 1990 μετακόμισε στην περιοχή Suceava, όπου εντάχθηκε στην Επισκοπή Suceava και διακόνησε στην Ενορία Solca. Λίγα χρόνια αργότερα επέστρεψε στην πατρίδα του, το Banat, και διακόνησε τον Μητροπολίτη Τιμισοάρας Νικόλαο, ο οποίος με εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό του, διόρισε τον π. Aurel οικονομικό του σύμβουλο.

Η αγάπη του για τον γιο του ήταν τόσο μεγάλη που τον ακολούθησε στο Βέλγιο όπου και εντάχθηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βελγίου (Οικουμενικό Πατριαρχείο)

Ο π. Aurel Popescu ήταν ευγενής άνθρωπος, πραγματικός λευίτης, που αγαπούσε να λειτουργεί και βοηθούσε πάντοτε τον καθένα που είχε ανάγκη. Αγαπούσε την πρεσβυτέρα του καθώς και τον γιο του με την οικογένειά του και ήταν ευτυχισμένος, υπερήφανος και χαρούμενος γι’ αυτούς.